

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010051
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7716010051.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2016, v trestnej veci obžalovaného W. K., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 17. 3.2016, sp.zn. 3T/16/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci sám, podľa § 322 ods. 3 Tr.por., obžalovanému W. K., nar. X.X.XXXX v K., u k l a d á podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., za použitia § 36 písm. f), písm. j), písm. k), písm. l) , § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W. K. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa XX.X.XXXX v čase okolo 12.50 hod. počas jazdy autobusom spoločnosti O. na trati K. - J., keď autobus prechádzal po nadjazde na ulici K. v K. pred zastávkou, ktorá sa nachádza pred predajňou automobilov zn. N., priložil elektrický paralyzér k pravej nohe poškodenej S. T., nar. XX.X.XXXX, ktorá v tom čase sedela na sedadle v treťom rade na strane za šoférom autobusu a po zasiahnutí paralyzérom jej odcudzil vak, ktorý mala položený na sedadle vedľa seba, v ktorom mala osobné veci, platobnú kartu, občiansky preukaz na svoje meno a peňaženku čiernej farby s hotovosťou 100 €, kde následne z autobusu po tom, ako tento zastavil na zastávke ušiel, čím tak poškodenej spôsobil škodu na odcudzenej hotovosti a veciach vo výške najmenej 250 €, pričom poškodená neutrpeľa žiadne zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie,

Za to bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), k), l) Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný čo do výroku o treste, ktorý aj odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní tvrdil, že bol k svojmu konaniu prinútený osobami,

s ktorými mal určité spory vo Veľkej Británii, ktorými bol aj zbitý. Prikázali mu, že musí spáchať trestný čin lúpeže, inak ublížia jeho rodine. Títo ľudia presne uviedli, kde má skutok spáchať vo vzťahu k poškodenej a ako táto mala byť aj oblečená. Žiadal, aby krajský súd, vzhľadom na všetky ďalšie okolnosti v odvolaní uvedené, znížil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a zohľadnil, že svoje konanie úplne ľutuje, spôsobenú škodu nahradil a že sa stará o viacčlennú rodinu, deti, pričom jeho priateľka nikde nepracuje a nemá žiaden príjem. Predložil potvrdenie od zamestnávateľa (závod G. K.) o tom, že má dobrú pracovnú morálku a s jeho prácou sú spokojní.

Krajský súd, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Zo zápisnice o konaní o dohode o vine a treste zo dňa 8. 2. 2016 (č.l. 90 a nasl.) vyplýva, že medzi Okresnou prokuratúrou Michalovce a obžalovaným W. došlo k dohode vo vzťahu k výroku o vine tak, ako to predpokladá ustanovenie § 232 ods. 4 Tr. por., t.j. obvinený spáchanie skutku v celom rozsahu priznal, oľutoval, ale nedošlo k dohode o treste.

Preto prokurátor podal na okresný súd obžalobu v intenciách vyššie uvedeného Trestného poriadku s tým, že bolo vykonané hlavné pojednávanie a rozhodnuté o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že okresný súd pochybil, pokiaľ obžalovanému uložil prísny nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., keď správne bolo konštatované, že v predmetnej veci na strane obžalovaného neboli zistené priťažujúce okolnosti, boli konštatované len poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j), k), l) Tr. zák. Zároveň však nesprávne vyhodnotil okolnosti majúce vplyv na rozhodnutie o treste, vrátane možnosti mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Tr. zák.

Krajský súd v zhode s okresným súdom zistil, že obžalovaný sa k skutku dobrovoľne priznal, spáchanie skutku oľutoval a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu poškodenej S. T., ktorú skutočnosť je potrebné zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť. Navyiac však krajský súd nepovažoval za vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že sa predmetného skutku dopustil pod nátlakom doposiaľ neidentifikovaných a nevypočutých osôb, pred ktorými mal strach a obavu o svoj život a život svojej rodiny. O týchto okolnostiach obžalovaný vypovedal ihneď po svojom zadržaní v pozícii podozrivého (č.l. 7). V tomto smere možno v hrubých rysoch súhlasiť s argumentáciou uvedenou v odvolaní obžalovaného aj v tom smere, že v danom prípade bol k svojmu konaniu vyprovokovaný vplyvom hrozby, resp. nepriamo i nátlaku, o čom vypovedal hneď vo svojej prvotnej výpovedi pred vyšetrovateľom PZ polície (č.l. 28 - 30) a ktorú výpoveď zopakoval pri ďalšom vypočutí (č.l. 32 - 33) a napokon aj pri konaní o dohode o vine a treste (č.l. 90 - 92). S týmito skutočnosťami sa okresný súd v podstate nevyrovnal, hoci podľa názoru krajského súdu mal povinnosť na ne prihliadnuť aj pri rozhodovaní o treste.

Napokon aj okolnosti spáchania skutku, použitie málo účinného paralyzéra a samotného výberu miesta vykonania činu (autobus, v ktorom sa nachádza viac osôb), teda na mieste, kde je vysoký predpoklad jeho zadržania pri čine, generujú opodstatnenosť tvrdenia o zrejme skratovom konaní obžalovaného. Preto podľa názoru krajského súdu v danom prípade tieto skutočnosti možno v súhrne vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. f) Tr. zák.

V ďalšom je preukázateľné, že na obžalovaného sú odkázaní finančne, aj osobne nielen jeho družka - priateľka X. J., ale i jeho dve deti, ktoré sú často v starostlivosti lekárov.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K. (č.l. 121) vyplýva, že X. J. nepoberá z tohto úradu dávku v hmotnej núdzi, prídavok na dieťa a ani inú štátnu sociálnu dávku.

Taktiež je zrejme z listinných dôkazov v spise obsiahnutých, že obžalovaný v mieste bydliska nemá zľú povest' a pred zadržaním riadne pracoval.

Berúc do úvahy vyššie uvedené právne relevantné skutočnosti krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom sám. Na strane obžalovaného uznal poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 36 písm. f), písm. j), písm. k), písm. l) Tr. zák. a podrobnejšie skúmal pomery páchatel'a, pričom dospel k záveru, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov by bol pre páchatel'a neprímerane prísne.

Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa § 39 Tr. zák. možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod..

Za tejto dôkaznej situácie preto krajský súd dospel k záveru, že je možné obžalovanému mimoriadne znížiť trest odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., v zmysle ktorého, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Aplikujúc toto zákonné ustanovenie krajský súd po zrušení napadnutého prvostupňového rozsudku vo výroku o treste (ktorý zahŕňa aj spôsob výkonu trestu odňatia slobody) rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému W. K. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne, ktorý trest považuje za primeraný tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Má viesť obžalovaného k tomu, aby si uvedomil nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa vyvaroval protispoločenských konaní. Zároveň má byť výstrahou aj pre ostatných členov spoločnosti, ktorí by v budúcnosti uvažovali nad spáchaním podobných trestných činov.

Obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch nebol v ústave na výkon trestu pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd vyhovel odvolaniu obžalovaného a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.